

[Kr. Johansen.]

stillede, og ved at bidrage til, at Landbrugsarealerne blev tilsaaet i tilbørlig Udstrækning, hvilket ogsaa har en ikke ringe samfundsmæssig Betydning. Som Garanti for, at Loven praktiseres paa en rimelig og forsvarelig Maaade, indeholder den i § 2 Bestemmelsen om Kommunalbestyrelsens Erklæring.

Det er i det andet høje Ting lykkedes at blive enig om Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det her foreligger. Man har indføjet forskellige Ændringer i det oprindelig fremsatte Lovforslag, og disse Ændringer maa vel gennemgaaende betragtes som Forbedringer. De har i alt Fald haft den heldige Virkning, at det er lykkedes at opnaa Enighed.

Under disse Forhold finder jeg det ikke paakrævet at fremsætte mange Bemærkninger om Lovforslaget, men skal nøjes med efter disse korte Udtalelser paa mit Partis Vegne at anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Nielsen Mann: Det Lovforslag, som her er til Behandling, har været underkastet et ret indgaaende Behandling i det andet høje Ting, hvor der er indføjet nogle Ændringer, som har faaet Tilslutning fra alle Sider. Der kan derfor ikke være nogen særlig Grund til at gaa ind paa Lovforslagets Enkeltheder; jeg maa gaa ud fra, at det faar en let Gang igennem dette høje Ting, idet det formentlig faar Tilslutning fra alle Sider.

Jeg synes dog, det kan være paa sin Plads at hæfte sig ved, at tilsvarende Lovforslag har været fremsat og gennemført Aar efter Aar. At det har været nødvendigt, er der for saa vidt ingen, der vil bestride, men personlig synes jeg, der er noget forstemmende i den Tanke, at der er Landmænd, som endnu ikke har kunnet betale den Sød, som blev købt til at lægge i Marken i Marts og April Maaned sidste Foraar. Det tyder stærkt paa, at den høje Regerings Landbrugspolitik er for lidt konstruktiv, dette at det er nødvendigt Aar efter Aar at vedtage en saadan Hjælpelev for det Erhverv, som alle dog maa erkende er Hovederhvervet, det bærende Erhverv.

Fristen for Fortrinsrettens Bortfald er ændret og gaar nu til 1. Januar. Jeg skal ikke indvende noget derimod, mit Parti har i Folketinget tiltraadt, at Fristen ændredes, og vi er i dette høje Ting villige til at stemme for Lovforslaget, som det foreligger. Men jeg synes, det kan være paa sin Plads at gøre opmærksom paa, at det ikke

fra enhver Synsvinkel er en heldig Dato, man har valgt. Vi er jo vant til at holde Jul og respektere Julefreden, og hvis nu de, der leverer Saasød, Frø og Kunstgødning paa Høstpantebrev, giver Skyldneren Frist saa længe, som det gaar an uden at miste Udpantningsretten, bliver jo Julefreden ødelagt for de Mennesker, som i de sidste Dage af December faar Besøg af Sognefogeden. Jeg tør ikke sige, hvilken Dato der vilde have været heldigere. Jeg er klar over, at det kunde være nødvendigt at udskyde Fristen, og klar over, hvilken Skavank der kunde være ved en længere Udskydelse, ikke saa meget af Hensyn til dem, der har Tilgodehavender, som af Hensyn til dem, der er Skyldnere; man kan jo let se, hvad der kunde ske til Skade for Skyldneren. Jeg henleder imidlertid Opmærksomheden paa, at den fastsatte Frist vil medføre, at mange Hjem ikke faar den Julefred, vi Danske ønsker.

Lange: Mit Parti har i det andet høje Ting stemt for det foreliggende Lovforslag, og jeg skal paa mine Partifællers Vegne anbefale det her. Vi maa naturligvis anse det for beklageligt, at Landbrugets Forhold er saaledes, at en Lovgivning som denne er nødvendig, men vi erkender altsaa, at den er nødvendig.

Lovforslaget svarer i det store og hele til den Lov, der blev vedtaget i Fjor. Der er, som den højtærede Undervisningsminister udtalte, sket enkelte Ændringer. Ved Forelæggelsen i Folketinget afveg Forslaget kun paa eet Punkt fra den gældende Lov, idet man havde tilføjet en Bestemmelse om, at Ejere og Brugere ikke gyldigt kan fraskrive sig Retten til at lade tinglyse Høstpantebreve. Jeg mener, det er en heldig Bestemmelse. Det er Udtryk for en Fejlurdering fra Panthavernes Side, naar de i enkelte Tilfælde — det er vist meget faa — har krævet en saadan Deklaration læst paa Ejendommen. Ikke mindst Panthaverne er i høj Grad interesserede i, at Ejendommene bliver besaaet. Tidligere, da man ikke havde denne Lovgivning, har Panthavere tit maattet overtage en Ejendom til brugeligt Pant, vel i de allerfleste Tilfælde med det Formaal for Øje at faa Ejendommen besaaet. En Landejendom, der ikke var besaaet om Foraaret, vilde jo lidt hen paa Sommeren allerede have lidt en saa stor Foringelse, at dette maatte være til stor Skade for Panthaverne.

I det andet høje Ting er der yderligere foretaget nogle Ændringer. I § 1 er der foretaget en Ændring, som den højtærede